

De vijf bekers

Een vreemde titel, zullen veel lezers denken. Maar als wij de heerlijke en ernstige waarheden leren kennen die met elk van de vijf bedoelde bekers verbonden zijn, dan zullen we door de Heer rijk gezegend worden. Wij zullen over deze bekers niet spreken in de volgorde waarin ze in de Bijbel voorkomen, maar naar hun zedelijke betekenis voor ons.

De beker van Gods toorn

De eerste beker is de beker van Gods toorn, die door onze Heer en Heiland werd geledigd. Dit is zo'n heilig onderwerp dat wij ons geheel onbekwaam voelen het te beschrijven. Laten wij lezen wat de Schrift zelf erover zegt: 'Toen kwam Jezus met hen aan een plaats, Gethsémané geheten, en Hij zei tot de discipelen: Gaat hier zitten, terwijl Ik heenga om daar te bidden. En Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs mee en Hij begon bedroefd en zeer beangst te worden. Toen zei Hij tot hen: Mijn ziel is zeer bedroefd tot de dood toe; blijft hier en waakt met Mij. En Hij ging een weinig verder en viel op Zijn aangezicht, bad en zei: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker Mij voorbijgaan; maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt ... Opnieuw, voor de tweede keer ging Hij heen en bad, en zei: Mijn Vader, als deze Mij niet voorbij kan gaan, tenzij Ik hem drink, Uw wil geschiede ... En hen verlatende, ging Hij opnieuw heen, bad voor de derde keer en sprak dezelfde woorden' (Matth. 26:36-44). En een eindje verder lezen we: 'Zie, het uur is genaderd en de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen van de zondaars' (vs. 45).

Twee verschrikkelijke ogenblikken worden ons hier meegedeeld uit de lijdensgeschiedenis van onze Verlosser. Gethsémané en Golgotha. Het uur kwam nader voor Hem toen Hij in Gethsémané was. Dat vreselijke uur, waarin Hij in de handen van de zondaren zou worden overgeleverd. Wat moet het voor Hem geweest zijn, om uit de hand van Zijn Vader de beker van het Goddelijke oordeel over de zonde aan te nemen en die tot de bodem toe te ledigen.

Gezegende Heiland! Welke angsten hebt U uitgestaan in de olijvenhof, toen de verschrikkingen vóór U stonden van het verlaten worden door Uw God, toen U, de Vorst van het leven, de dood vóór U zag, toen voor U, Die altijd in gemeenschap met Uw God had verkeerd, het uur naderde dat die gemeenschap zou zijn verbroken. Het uur naderde dat de hemel voor U als gesloten zou zijn, dat U, tot zonde gemaakt, de slagen van een heilig en rechtvaardig God zou ontvangen. Maar U was gekomen om gehoorzaam te zijn tot de dood. Al moest alles wat in U was, opzien tegen die uren, toch zou U het grote werk van de verzoening volbrengen.

Dit werk van de verzoening zou niet in Gethsémané, maar op Golgotha volbracht worden. Niet in Gethsémané zou Hij de bittere beker van Gods toorn ledigen. Op Golgotha alléén zou dit geschieden. Op Golgotha alléén werden onze zonden gedragen. Wij kunnen hier niet genoeg de nadruk op leggen. In Gethsémané werd de schaduw van het kruis op het pad van de Heer geworpen. In Gethsémané stond voor Zijn heilige ziel het vreselijke van de drinkbeker, die Hij zou ledigen. In Gethsémané deed alleen de gedachte aan hetgeen Golgotha voor Hem zou zijn, Zijn zweet als grote bloeddruppels op de aarde vallen.

Maar op Golgotha, daar, en daar alleen, werd Hij van God verlaten, omdat Hij Die geen zonde had gedaan of gekend, er tot zonde werd gemaakt. Dáár werd het grote werk volbracht. Dáár werd God door Hem verheerlijkt ten opzichte van de zonde. Dáár werd een grond van gerechtigheid gelegd, waarop God een ieder die met belijdenis van zonde en schuld zich vertrouwend zou verlaten op het volbrachte werk van Christus, zou kunnen vergeven en rechtvaardigen. In Gethsémané was de angst vreselijk. Maar toch kon Hij nog zeggen: 'Mijn Vader'. Op Golgotha echter moest Hij roepen: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'

Nooit heeft de Vader de Zoon verlaten, want nooit was de Zoon dierbaarder voor het hart van de Vader dan toen Hij in volmaakte gehoorzaamheid en toewijding de drinkbeker van Gods toorn aannam uit de hand van Zijn Vader. Zegt Hij niet, na Gethsémané: ‘De drinkbeker, die de Vader Mij gegeven heeft, zou Ik die niet drinken?’ (Joh. 18:11). Nooit heeft Hij de beker van de toorn van de Vader geledigd. Maar als de Zonedrager moest Hij door een heilig God worden verlaten, moest Hij de drinkbeker ledigen van de toorn en het oordeel van die God. Als gevolg van het ledigen van deze drinkbeker door de Heer Jezus kan aan elke zondaar de tweede beker worden aangeboden door God, ‘de beker der verlossingen’.

De beker der verlossingen

‘Ik zal de beker van het heil [S.V.: ‘verlossing’] heffen, en de Naam van de HEERE aanroepen’ (Ps. 116:13). Christus dronk de beker van de toorn. En in plaats daarvan geeft Hij aan ons die de beker van de toorn eeuwig zouden moeten drinken, ‘de beker van het heil’. Oordeel, niets dan oordeel, vulde de drinkbeker die de Heer Jezus ledigde. Verlossing, niets dan verlossing – verlossing, vol en vrij en eeuwig – vult de drinkbeker die nu de zondaar wordt aangeboden.

De Psalm waarin deze woorden voorkomen, is de opstandingspsalm. De vrucht van het sterven en de opstanding van de Heer Jezus is ‘de beker van het heil’. Wij hebben die uit genade ontvangen. ‘Wie dorst heeft, zal Ik geven uit de bron van het water des levens om niet’ (Openb. 21:6). ‘Wie dorst heeft, kome; wie wil, neme het water des levens om niet’ (Openb. 22:17). Deze vrije gift is mogelijk door het volbrachte werk op Golgotha, ja, mogelijk gemaakt door Christus.

En nu we die beker uit genade hebben gekregen, die beker gevuld met het levenswater, gevuld met het heil van God, nu nemen we die beker van de verlossing op, om de Naam van de Heer te prijzen.

De beker der dankzegging

Ten nauwste in verband met ‘de beker van het heil’ staat de derde beker, ‘de drinkbeker der dankzegging’, waarvan iedere gelovige moest drinken (1 Kor. 10:16). Laten wij teruggaan in onze gedachten naar de nacht waarin onze Heiland werd verraden. Laten wij de discipelen volgen, die de trappen opklimmen om de grote toegeruste opperzaal te bereiken. Zie, de Heer Jezus is in hun midden. En wat gebeurt er? ‘En toen het uur gekomen was, lag Hij aan, en de twaalf apostelen met Hem. En Hij zei tot hen: Ik heb vurig begeerd dit pascha met u te eten, vóórdat Ik lijd ... En Hij nam brood en toen Hij gedankt had, brak Hij het en gaf het hun en zei: Dit is Mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt, doet dit tot Mijn gedachtenis. Evenzo ook de drinkbeker na de maaltijd, en Hij zei: Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt’ (Luk. 22:14-15,19-20).

Hier is geen offer voor de zonde, maar een herinnering aan die offerande. Geen genademiddel, waardoor men behouden kan worden, of iets tot ons heil wordt bijgedragen, maar een uitnodiging ter gedachtenis aan Hem Die hun Heiland was.

Groot is de liefde van de Heiland, die Hem ertoe dreef de bittere drinkbeker van Gods toorn aan te nemen uit de hand van Zijn Vader en te ledigen in onze plaats! Groot is de liefde van de Heiland, Die niet alleen de drinkbeker van de toorn voor ons ledigde, maar aan ons de beker der verlossingen schonk! Groot ook is de genade van Hem, dat Hij, onze zwakheid voorziende, in plaats van de beker van lijden ons een beker van verblijden, van dankzegging gaf, die wij opnemen mogen ter gedachtenis aan Hem!

Als u weet dat de Heer Jezus de lijdensbeker voor u ledigde en de beker van het heil aan u schonk, kunt u dan weigeren als Hij u uitnodigt de drinkbeker van dankzegging op te nemen tot Zijn gedachtenis? Als u nog niet deelneemt aan de tafel van de Heer, overweeg dan toch ernstig de vriendelijke vraag van de Heer om uw plaats daar in te nemen. Bedroef Zijn hart niet langer, door daar weg te blijven of

niet deel te nemen, om welke reden dan ook. Laat geen koelheid, boosheid, eigenwijsheid of zonde u doen veronachtzamen wat Hij u vraagt.

Totdat Hij komt, mogen wij broodbreken op elke eerste dag van de week (Hand. 20:7; 1 Kor. 11:23-26). 'Wie Mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het die Mij liefheeft'. 'Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord bewaren' (Joh. 14:21,23).

De beker van Babylons gruwelen

Behalve deze drie drinkbekers vinden wij *nóg* twee bekera. Deze spreken van gruwelen en van oordeel. De beker van Babylons gruwelen wordt in Openbaring 17 genoemd. 'En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken en versierd met goud en edelgesteente en parels, en zij had een gouden drinkbeker in haar hand, vol gruwelen en de onreinheden van haar hoererij. En op haar voorhoofd was een naam geschreven: Verborgenschap, het grote Babylon, de moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde. En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus. En toen ik haar zag, verwonderde ik mij met grote verwondering' (vs. 4-6).

We kunnen hier nu over de betekenis van dit alles niet uitweiden. Laten wij volstaan met dit: Babylon is een systeem van godsdienstig verderf, dat zichzelf de naam van kerk van God aanmatigt, zich plaatst boven koningen, de menigte misleidt en de ware gelovigen vervolgt. De gouden drinkbeker van Babylon is gevuld met gruwelen, zodat de beker van Gods toorn haar te drinken zal worden gegeven. Zelf heeft ze haar gouden beker met gruwelen gevuld. God zal haar de beker geven, gevuld met Zijn toorn.

'En een andere, een derde engel volgde hen en zei met luider stem: Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt en op zijn voorhoofd of op zijn hand een merkteken ontvangt, die zal ook drinken van de wijn van Gods grimmigheid, die ongemengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn toorn; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel ten aanschouwen van de heilige engelen en het Lam' (Openb. 14:9-10). 'En het grote Babylon werd voor God in gedachtenis gebracht, om haar te geven de drinkbeker van de wijn der grimmigheid van Zijn toorn' (Openb. 16:19).

Vreselijke tijden zijn aanstaande, want er zijn mensen die drinkbekers met stormwind hebben gevuld, die de bekera met de bedwelmings van de zonde hebben gekozen. En over hen zal God oordelen. 'De beker in de rechterhand van de HEERE' zal hun gegeven worden te drinken (Hab. 2:16), de beker van verwoesting, van oordeel, van Zijn grimmigheid!

O, hoe ontzettend de 'beker der verlossingen' te weigeren, die om niet wordt aangeboden, en dan straks te moeten drinken uit de beker van de wijn der grimmigheid van Gods toorn! En vooral over het Christendom, over alle naamchristenen, zal dit vreselijke oordeel komen.

Maar gelukkig hij die nu de 'beker der verlossingen' aanneemt, en hem opneemt tot lof van de Heer! De beker van zo iemand vloeit over, zijn leven lang. Ja, 'de HEERE is zijn enig deel en zijn beker' (vgl. Ps. 16:5).